

Din sumar:

- Glia drochiana** **Și bărbații pot fi educatori la grădiniță 2**
- Est-Curier** **Persoanele cu dizabilități auditive și-au ales conducerea pentru următorii cinci ani 3**
- zdg** **O grădiniță pentru toți 4**
- Expresul** **Împotriva violenței domestice 6**
- DISCRIMINARE** **Romii sunt refuzați să dea petreceri într-un restaurant din Drochia 7**
- ngbiul** **Sensibilizare prin artă, pentru Munca Decentă 8**
- Jurnal de Chișinău** **Ghetoul din centrul Chișinăului 11**
- СГ** **Скоро появится центр для больных туберкулёзом 12**

Și bărbații pot fi educatori la grădiniță

AUTOR: DUMITRU ENI

GLIA DROCHIANĂ, 15 OCTOMBRIE 2014

Satul Măcăreuca din raionul Drochia a fost întemeiat pe moșia unui fost nepot al vestitului scriitor clasic român Alecu Russo. E un sat nu prea mare, din punct de vedere istoric, este nou. Mărturisește acest fapt o mică bisericuță din lemn, astăzi o raritate în țară, și un cavou în ograda ei.

Astăzi satul „a căzut jertfă” optimizărilor din învățământ. În urma acestor „reforme” gimnaziul din localitate a devenit școală primară-grădiniță cu un contingent de 34 de copii. Anume aici, în grupa preșcolară, activează Gheorghe Slubschi, unicul în raion, dar, credem, și în republică, educator... „cu mustăți”, deși băiatul e fără mustăți, dar botezat astfel după filmul rusesc cu aceeași denumire.

S-a născut în s. Măcăreuca, într-o familie cu 5 copii, el fiind al patrulea. Ceilalți frați mai mari au îmbrățișat profesii la colegiile și școlile profesionale din țară, sora mai mică este încă elevă. Dar Gheorghe, în anul 2013, a absolvit Colegiul Pedagogic „M. Eminescu” din or. Soroca. S-a întors în satul de baștină. „Am absolvit Colegiul Pedagogic, secția „Educație preșcolară”, doar 4 băieți, - ne zice Gheorghe. - Însă numai eu am rămas fidel specialității. În sat, ca educator la grădiniță, m-au primit cu bunăvoință. La început erau câțiva sceptici: băiat-educator în instituția preșcolară... Dar, după câteva săptămâni de activitate pedagogică și-au schimbat părerea”.

Atât cunoștințele obținute la colegiu, cât și activitatea în comun cu Dorina Cemârțan-

Melnic, a doua educatoare a grupei, care are o mare experiență în muncă, au adus rezultatele scontate. Discipolii grupei mixte l-au „în-drăgit” pe educator, ascultându-l foarte atent și îndeplinindu-i toate cerințele în timpul jocurilor, plimbărilor, dar și a ocupațiilor educaționale. „Copiii se atașează foarte ușor de Gheorghe, ne spune ajutorul de educator Lilia Paladeanu. - În special, copiii de la 2 la 4 ani se țin scai de el. Unii chiar gânguresc în voce: „Ta - Ta - Ta!”, Gheorghe numai zâmbește... pe sub mustăți. La ocupații discipolii noștri, sub îndrumarea lui nenea Gheorghe, se transformă în niște harnice și ascultătoare furnicute”.

„Altfel nici nu putea fi, adaugă directorul școlii primare-grădiniță Nelea Sprâncean. Fiind din partea locului, a venit în grupa preșcolară cu un nou suflu, cu idei novatoare. Ușor mânuiește pensula, sub îndrumarea lui, culorile capătă, parcă, alte nuanțe, mai vii. Lutul sau plastilina dau naștere la niște figurine deseori înțelese doar de discipolii săi. Clasa completată cu câteva calculatoare pentru elevii și învățătorii școlii primare ușor se transformă în... cinematograful pentru „buburuzele” lui nenea Gheorghe. Aici copiii vizionează filme cu desene animate, apoi discută asupra lor”.

Fiul lui Petru și al Olgăi Slubschi din s. Măcăreuca repede și-a câpătat stima și autoritatea atât printre săteni, cât și printre colegii de muncă. Colectivul școlii primare-grădiniță numără doar 12 angajați, iar la adunarea sindicală de dare de seamă și alegeri, ce a avut loc recent, educatorul Gheorghe Slubschi a fost ales adjunctul organizatorului sindical. ■

Persoanele cu dizabilități auditive și-au ales conducerea pentru următorii cinci ani

AUTOR: M. DORUȘ

EST CURIER, 27 OCTOMBRIE 2014

La începutul lunii octombrie, curent, persoanele cu dizabilități auditive din raionul Criuleni s-au întrunit pentru a-și alege conducătorul pentru următorii cinci ani.

Prin vot unanim președinte al Asociației raionale a persoanelor cu dizabilități auditive a fost reales Vladimir Moisei, nu înnaite, însă, ca acesta să prezinte un scurt raport al activității organizației pe care a gestionat-o în ultimii cinci ani. Excursii pe la mănăstirile din țară, acțiuni sportive, organizarea și desfășurarea sărbătorilor de iarnă, 8 martie – sunt doar câteva din multiplele activități la care au fost implicați membrii organizației. Printre cei mai activi au fost nominalizați Ion Cazacu din s. Boșcana și Andrei Poalelungi din s. Corjova.

În perioada de referință, Direcția raională de asistență socială și protecție a familiei Criuleni a alocat persoanelor cu probleme de auz suma de 39 mii lei.

În prezent, Asociația raională a persoanelor cu dizabilități de auz întrunește 41 persoane: cei mai mulți, câte șase persoane vin din satul Boșcana și or. Criuleni, câte patru – din satele Dubăsarii Vechi, Corjova, Măgdăcești și Mălăieștii Noi.

Potrivit lui Vladimir Moisei, în ultimii ani se observă tendința descreștere a numărului de membri ai organizației, iar aceasta înseamnă că se nasc mai puține persoane cu probleme de auz.

La întrunire a asistat Ruslan Lopatiuc, președintele Asociației republicane a persoanele cu dizabilități auditive. ■

Grădinița „Povestea” este frecventată de 248 de copii, dintre care 20 sunt copii cu nevoi speciale

O grădiniță pentru toți

AUTOR: OLGA BULAT

ZIARUL DE GARDĂ, 30 OCTOMBRIE 2014

Convenția Internațională a Drepturilor Copilului le garantează tuturor dreptul la educație. Totuși, unii copii sunt limitați în acest drept din fragedă copilărie, fie din cauza situației financiare, fie din cauza unor dizabilități. Această discriminare începe încă de la grădiniță, pentru ca, ulterior, să se agraveze în anii de școală. Antonio, 6 ani, are probleme de sănătate și de comunicare. Acum două luni, a început să frecventeze grădinița. Deși mama băiatului rămâne mereu în preajmă, pentru a-l ajuta în cazul unui eventual acces de epilepsie, femeia speră că, în curând, situația se va ameliora și ea va avea posibilitatea să se angajeze în câmpul muncii.

„Dacă vei sta și vei ofta, nimeni n-o să-ți pună pe picioare”

Antonio este unul dintre cei 4 copii ai familiei Mândrescu. Băiatul a fost născut

în Italia, unde a locuit alături de familie timp de doi ani. La naștere, au fost complicații, dar mama copilului a fost convinsă de medici că totul este în regulă în ceea ce privește micuțul. Ulterior, însă, „am observat că ceva nu este bine”, relatează Victoria Mândrescu, mama lui Antonio, care a aflat mult mai târziu că „partea stângă a corpului îi este slab dezvoltată. În plus, când am revenit, a trebuit să învețe aici o limbă nouă și s-a complexat. Și azi îi este greu să se exprime”, povestește femeia. În august, la Nisporeni, s-a deschis un Centru de reabilitare a copiilor de vârstă preșcolară. Acesta activează în cadrul Grădiniței „Povestea”. Aici vine și Antonio. „Centrul de reabilitare este deschis pentru toți copiii. Ne străduim să satisfacem nevoile tuturor: și ale copiilor, și ale părinților. Specialitatea de părinte nu se învață și, în acest caz, putem fi de folos și adulților cu sfaturi practice sau chiar cu informații teoretice, care pot fi găsite în cărțile și broșurile de care dispune centrul”, susține Tatiana Cociu, directoarea grădiniței.

Victoria Mândrescu ne spune fericită

că a și observat primele rezultate și speră că starea fiului său se va ameliora. „După două luni, văd schimbări importante”, spune femeia în timp ce Antonio sare în bazinele pline cu mingi. „Poate nu-i la fel de activ ca ceilalți copii, dar a reușit să-și facă prieteni și copiii deja înțeleg ce spune. Trebuie să mergem mai departe. Asta-i realitatea. Dacă vei sta și vei ofta, nimeni n-o să ți-l pună pe picioare”, spune mama băiatului. Potrivit angajaților, o problemă actuală cu care se confruntă copiii este comunicarea. Incapacitatea de a se exprima sau rostirea incorectă a cuvintelor îi inhibă pe cei mici, stare care, ulterior, se agravează.

Specialiști voluntari Tatiana Cociu, directoarea Grădiniței „Povestea”, recunoaște că, inițial, a fost dificil să schimbe mentalitatea oamenilor. Mai mulți erau împotriviți ca și copiii cu nevoi speciale să frecventeze această instituție. În prezent, însă, susține că părinții, reticenți altădată, nu se mai împotrivesc. Inițial, veneau doar copiii din familii social-vulnerabile, pentru ca, ulterior, să frecventeze grădinița și copiii cu nevoi speciale. „Părinții erau cei care se indignau. Copiii nu observă aceste diferențe. Ei sunt egali. Acum, nici adulții nu mai consideră că acestea ar fi probleme. Cadrele didactice tot trebuie să fie pregătite, pentru că acești copii necesită alt tip de activități, în funcție de posibilitățile lor”, explică directoarea. „Toți copiii au dreptul la educație”, amintește Tatiana Cociu, adăugând că educația incluzivă trebuie să înceapă încă în perioada preșcolară, pentru ca, ulterior, copiii să nu întâmpine nici un fel de impedimente. „Pentru început, e vorba de copiii cu nevoi speciale medii. Avem copii care frecventează doar Centrul de reabilitare. Încercăm să-i integrăm în activitatea grădiniței, să poată veni aici alături de ceilalți copii”, spune directoarea. Totuși, copiii, în afară de educație, au nevoie și de recuperare, iar Centrul de reabilitare oferă această posibilitate. Aici micuții pot fi ajutați de asistenta medicală, de kinetoterapeut și de logoped. Specialiștii evaluează starea fiecărui copil în parte. Ulterior, educatorul ține cont de recomandările acestora în lucrul cu micuții. Deocamdată, însă, atât kinetoterapeutul, cât și logopedul fac voluntariat, venind la centru de două ori pe săptămână. Administrația grădiniței speră că, în timpul apropiat, va avea posibilitatea să angajeze oficial astfel de specialiști.

Centrul de reabilitare „Am avea nevoie ca specialiștii să fie angajați oficial, să se afle aici zilnic, de dimineață până seara. Ne-ar trebui și un educator de sprijin, care să se afle în permanență în preajma copiilor cu nevoi speciale. Unui singur educator îi este dificil să se descurce cu un număr mare de copii. În plus, când trebuie să ducă un copil la specialist, ceilalți rămân fără supraveghere”, explică Tatiana Cociu. Antonio, de asemenea, ar avea nevoie de un educator de sprijin. În acest caz, mama lui, care vine la centru împreună cu fiul, va avea posibilitatea să-și găsească un loc de muncă. „Din cauza crizelor epileptice, el nu poate frecventa grădinița conform programului complet. În această perioadă, a avut deja două crize și educatorii nu știu ce să facă. El și acasă se află mereu sub supravegherea noastră. Dacă nu suntem noi alături, atunci surioara are grijă de el”, relatează Victoria Mândrescu. Pe de altă parte, femeia spune că această protecție a dezvoltat anumite laturi negative în cazul lui Antonio. „El știe că cineva mereu trebuie să fie în preajma sa și nu-i este frică de nimic, nu este atent la nimic. Cere permanent atenție și este cel care pornește un conflict în cazul în care este refuzat. Sperăm, totuși, să ne adaptăm aici”, spune mama băiatului. Centrul de reabilitare pentru copiii cu dizabilități din cadrul Grădiniței de la Nisporeni a fost renovat în cadrul proiectului Parteneriat Global pentru Educație, realizat de Ministerul Educației în parteneriat cu Banca Mondială și UNICEF. Proiectul a fost axat pe asigurarea educației timpurii de calitate pentru toți copiii, inclusiv pentru copiii din familii social-vulnerabile, precum și pentru copiii cu nevoi educaționale speciale. Centrul a fost dotat cu echipament, materiale didactice și cu un automobil. Astfel, micuții vor avea posibilitatea să fie transportați de acasă la centru și înapoi. „E foarte important mai ales pentru copiii cu dizabilități fizice. În plus, e benefic și pentru persoanele din localitățile din preajmă, care ar putea, de asemenea, să frecventeze centrul”, consideră Tatiana Cociu. Pentru renovarea centrului s-a adunat suma de 120 de mii de lei, dintre care 48 de mii a fost contribuția localității, iar restul sumei parvine din proiect. În prezent, la Grădinița „Povestea” sunt deschise nouă grupe, în care sunt încadrați 248 de copii. Dintre aceștia, 20 sunt copii cu nevoi speciale. ■

Împotriva violenței domestice

AUTOR: VERONICA GOREA
EXPRESUL, 4 NOIEMBRIE 2014

Mare minune la grădinița „Guguță” din Ungheni! Cei trei purceluși s-au împăcat cu lupul, Cenușăreasa a mers la bal împreună cu surorile vitrege, fata babei și fata moșneagului au devenit prietene, iar iepurele cu vulpea locuiesc în aceeași casă. Astfel, copii de aici au vrut să mai spună o dată, cu glas tare: „Spunem NU violenței, căci suntem mici și avem nevoie de dragoste”.

Deși a fost doar un teatru, copiii de aici au înțeles morala: orice s-ar întâmpla, trebuie să rămânem cu toții oameni. „În urma mai multor activități de acest gen, despre reducerea violenței, comportamentul copiilor s-a schimbat. Observ că au devenit mai prietenoși și, când există vreo problemă, ei încearcă să o rezolve prin comunicare”, ne-a spus Silvia Mihăilă, educatoare.

Trebuie de spus că teatrul social a fost prezentat de copii în cadrul proiectului „Reducerea violenței în familie”, realizat de Crucea Roșie, filiala Ungheni. Anterior, copiii de aici au ieșit în stradă, împărțind trecătorilor fluturași cu îndemnul de a fi mai toleranți, mai buni, mai înțelegători.

„Astfel de proiecte sunt benefice atât pentru sensibilizarea copiilor, cât și a întregii comunități. E bine că sînt implicate instituțiile preșcolare, căci anume de aici începe deprinderea unui comportament, a unei educații corecte”, a explicat Emilia Cucuruzac, directoarea grădiniței.

La eveniment a asistat și Elena Gavrișov, directoarea Crucii Roșii, filiala Ungheni. Dânsa s-a declarat mulțumită de implicarea copiilor și a educatorilor de la grădiniță. „Colaborăm de mai mult timp cu această instituție și vreau să vă spun că am rămas surprinsă cât de bine a fost înțeleasă și redată de către copii tema violenței. La o vârstă atât de fragedă ei pot deja să deosebească binele de rău și, cu siguranță, nu vor aplica violența în relațiile cu semenii lor”, a specificat dânsa.

La final, participanții la teatrul social au primit în dar, de la Crucea Roșie, rechizite școlare. ■

Sunt mici și au nevoie de dragoste

Romii sunt refuzați să dea petreceri într-un restaurant din Drochia

AUTOR: NATALIA GHILAȘCU

WWW.DISCRIMINARE.MD, 7 NOIEMBRIE 2014

Administrația unui restaurant din Drochia interzice etnicilor romi să petrecă nunți și alte ceremonii în local, deoarece ar fi petrecăreți și fumează des, iar localul este prea luxos pentru a fi închiriat. În plus, taxa pentru etnicii romi ar fi de două ori mai mare. La această concuzie au ajuns consultanții Oficiului Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului care au mers la fața locului să „planifice” o eventuală ceremonie.

Înțelegerea în privința datei pentru a desfășura o nuntă la restaurantul „Steaua Nordului” a fost stabilită la telefon de Ion Bucur, unul dintre experții în documentarea cazului, care a pretins că este o rudă a doi tineri din aceeași localitate.

Ajuns la intrevvedere cu administrația localului, doza de neîncredere față de etnicii romi s-a accentuat, în plus, li s-a cerut o taxă dublă pentru închirierea restaurantului, asta deși meniul solicitat era același ca și pentru alte petreceri.

„Din start, mi-a spus să mergem în alt local, pentru că aici prețul pentru etnicii

romi este altul, ca să acopere cheltuielile pentru eventuale deboșuri”, a menționat Ion Bucur.

În cele din urmă, administrația locului „Steaua Nordului” a refuzat etnicilor romi să închirieze spațiul pentru petrecere, argumentând că nu își poate asuma răspunderea pentru deteriorarea veselei sau scrumului de țigară pe covorul prețios al restaurantului. Din înregistrarea video, se înțelege că romii sunt persoane non-grate în acest local.

Acesta nu este unicul caz când în aceeași instituție au fost refuzați și alți romi din raionul Drochia, care planificau acum câțiva ani o petrecere, a mai adăugat Ion Bucur, iar câțiva martori confirmă acest fapt. Angela Radiță, mediator comunitar din satul Gribova, Drochia, afirmă că aceasta este problema multor instituții, în special private, care sunt ghidate de stereotipurile față de etnicii romi.

„În privința posibilității de a petrece o nuntă, pentru romi este o problemă. Încă nu am avut ocazia să merg în acest local, nu toți au posibilitate financiară, dar din spusele multora, acolo romilor li se refuză intrarea”, a precizat Angela Radiță.

Deși legislația nu permite nici instituțiilor publice, nici celor private să discrimineze, unii consideră că serviciile sunt oferite după cum le este pe plac. Ion Bucur este determinat să scrie o plângere în adresa Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității. Dacă se va constata că reprezentanții instituției „Steaua Nordului” au discriminat etnicii romi, riscă o sancțiune de până la 9 000 de lei.

Și reprezentanții Oficiului Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului vor monitoriza cum se va aplană acest conflict și dacă pe viitor își vor schimba comportamentul. ■

ACEST REPORTAJ ESTE REALIZAT ÎN CADRUL PROIECTULUI „SUSTINEREA SOCIETĂȚII CIVILE ÎN COMBATAREA DISCRIMINĂRII” ȘI SUSȚINUT DE FONDUL UNIUNII EUROPENE. OPINIILE EXPRESATE NU REFLECTĂ NEAPĂRAT POZIȚIA FINANȚATORULUI SAU A OFICIULUI ÎNALTULUI COMISAR AL NAȚIUNILOR UNITE PENTRU DREPTURILE OMULUI.

Restaurant „Steaua Nordului”, or. Drochia

Ghetoul din centrul Chișinăului

AUTOR: OLGA CEAGLEI, ARIADNA URSACHI, CENTRUL DE INVESTIGAȚII JURNALISTICE

JURNAL DE CHIȘINĂU, 11 NOIEMBRIE 2014

În ultimii trei ani, Primăria municipiului Chișinău a repartizat cu titlu gratuit mai multe terenuri pentru construcția unor complexe locative cu apartamente la preț redus pentru parlamentari, judecători sau procurori. În același timp, autoritățile municipale nu au rezervat niciun lot pentru ridicarea măcar a unui bloc social pentru familiile sărace. În timp ce unii dintre cei mai bogați funcționari au cerut și au obținut apartamente ieftine, deși locuiesc în vile de milioane, alte peste 10 mii de familii extrem de sărace sunt ignorate de autorități.

Chiar în centrul Chișinăului, pe strada Mihai Eminescu, în curtea Colegiului Național de Coregrafie am dat de un bloc unde șapte familii trăiesc în condiții greu de imaginat. Își duc traiul de pe o zi pe alta în camere ce nu depășesc 11 metri pătrați. Nu au apă, canalizare, iar grupul sanitar comun este infect și nefuncțional. Cele șapte familii împart un spațiu total de 57 de metri pătrați și pentru că nu au reușit să-l privatizeze riscă să rămână pe drumuri.

Locuiesc în podul Colegiului Național de Coregrafie

Soții Ion și Claudia Jacota și cei doi copii mici ai lor se îngheșuie într-o încăpere

întunecoasă de numai nouă metri pătrați, fără fereastră, situată în podul Colegiului Național de Coregrafie. Acest spațiu, care cu greu poate fi numit locuință, le-a fost repartizat acum 25 de ani, cu titlu de apartament de serviciu. Oamenii au sperat, până în ultimul moment, că li se va oferi apartamentul promis, dar s-au ales doar cu spațiul unui depozit. „Aceste spații sunt, de fapt, niște depozite, lucru indicat și în documente, dar ei (autoritățile) le-au transformat în apartamente”, povestește Ion Jacota.

Deși asistenta socială spune că a vizitat și vecinii familiei Jacota, aceștia susțin că nici nu cunosc cum arată la față asistenta socială. „Asistenta socială nu a venit niciodată să vadă cum trăiesc oamenii, cum se descurcă”, spune Angela Talpă, mama a unui copil de aproape un an. Nici vecina ei, Svetlana Jacota, nu știe despre serviciile sociale de care ar putea beneficia și de care are atât de mult nevoie.

Iurie Gorșcov, directorul Colegiului, știe despre condițiile în care locuiește familia Jacota și vecinii ei. El afirmă că deși a cerut să li se acorde acestor familii un loc de trai decent, problema a fost trecută cu vederea. Directorul susține că încă în 1991, când au fost transferați în această clădire, primul lucru pe care l-a discutat cu responsabilii de

la Ministerul Culturii a fost problema locului de trai al celor șapte familii. „Din păcate, nu s-a făcut nimic. Dar oamenii sunt oameni, iar eu nu o să-mi permit niciodată să-i alung. Cineva locuiește în vile de milioane, dar acești sărmani stau în condiții inumane. Eu consider că pentru stat nu trebuie să existe bogați și săraci. Toți sunt cetățeni ai Republicii Moldova”, susține Iurie Gorșcov. Pe de altă parte, se pare că nici clădirea colegiului și nici spațiile în care locuiesc aceste familii nu au un proprietar, lucru confirmat de datele cadastrale și de auditul Curții de Conturi efectuat anul trecut. Aceasta îngreunează și mai mult situația.

Asistenta socială spune că nu are soluții

Și asistenta socială de sector, care își are biroul la nici cinci minute de mers, vizavi, pe strada București, știe despre situația acestor familii și sărăcia în care locuiesc, dar spune că problema spațiului de locuit nu ține de responsabilitățile direcției.

„E o sărăcie absolută. M-am întrebat de multe ori cum pot trăi într-o asemenea încăpere. Noi încercăm să-i ajutăm cât putem, dar direcția noastră nu oferă spațiu locativ”, explică asistenta socială a sectorului Centru al capitalei, Ludmila Tighineanu. Funcționara mărturisește că astfel de insulițe de

sărăcie, adevărate ghetouri, pot fi întâlnite la tot pasul. Spune că pe fiecare stradă a sectorului Centru sunt cel puțin 2-3 familii care nu pot scăpa de mizerie.

Din cele 7 familii, doar soții Jacota beneficiază de ajutor social, chiar dacă și celelalte o duc foarte greu, deoarece doar această familie a solicitat ajutor. Totuși, chiar dacă beneficiază de sprijin din partea statului, Ion și Claudia au zile în care nu au ce le da de mâncare celor doi copii ai lor.

Deși asistenta socială spune că a vizitat și vecinii familiei Jacota, aceștia susțin că nici nu cunosc cum arată la față asistenta socială. „Asistenta socială nu a venit niciodată să vadă cum trăiesc oamenii, cum se descurcă”, spune Angela Talpă, mama a unui copil de aproape un an. Nici vecina ei, Svetlana Jacota, nu știe despre serviciile sociale de care ar putea beneficia și de care are atât de mult nevoie.

Indiferența sau neputința responsabililor de la primărie?

Oamenii povestesc că au mers după ajutor și la primărie, unde au fost tratați cu indiferență. „Nu vor nici să te primească, sunt agresivi. Vrei să le explici, dar ei nici nu doresc să asculte”, povestește Claudia Jacota. Pe de altă parte, reprezentanții primăriei, responsabili de repartizarea spațiului de locuit, consideră că situația celor șapte familii nu este foarte gravă, în condițiile în care au, totuși, un acoperiș deasupra capului. „Nu sunt numai ei. Mai sunt orfani, care se întorc din orfelinat și nu putem să le oferim un loc de trai din simplul motiv că nu se construiește acum niciun bloc social. Din câte știu, bani pentru construcția unor locuințe sociale nu s-au repartizat”, susține Elena Enachi, șef interimar al Direcției generale locativ-comunale, care precizează că aceste familii ar fi avut o șansă să-și îmbunătățească condițiile de trai, dacă numele lor ar fi fost în capul listei persoanelor care au nevoie de un loc de trai, întocmită de pretură.

„Nu sunt numai ei. Mai sunt orfani, care se întorc din orfelinat și nu putem să le oferim un loc de trai din simplul motiv că nu se construiește acum niciun bloc social. Din câte știu, bani pentru construcția unor locuințe sociale nu s-au repartizat”, susține Elena Enachi, șef interimar al Direcției generale locativ-comunale. Iar Svetlana Chifa, șefa Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului, spune că nu cunoaște cazul.

Direcția pentru protecția copilului nu cunoaște cazul

În toți acești ani, în aceste familii s-au născut și cresc copii. Se joacă printre dărâmături fără ca autoritățile locale responsabile de protecția drepturilor copilului să cunoască condițiile sărăcicioase în care cresc aceștia. Svetlana Chifa, șefa Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului, spune că nu cunoaște cazul, dar promite că va investiga situația acestor copii. Pe de altă parte, Direcția condusă de Svetlana Chifa are un buget de 35 mii de lei, destinați pentru familiile social vulnerabile cu copii, bani suficienți pentru a ajuta doar cinci familii.

La rând de zeci de ani pentru un loc de trai

Mii de familii așteaptă de zece, douăzeci și chiar 40 de ani ca să le fie reparatizat un loc de trai, însă, se pare, doar cei din capul listelor întocmite de preturi mai pot spera că vor avea o casă dacă primăria va reuși, în cele din urmă, să construiască un bloc social și să își ia măsuri asiguratorii ca aceste apartamente să nu ajungă la polițiști și procurori, așa cum s-a întâmplat în cazul blocului social de pe strada Liviu Deleanu, care a fost dat în exploatare în 2011.

Apartamentele de aici nu au ajuns la persoane sărace pentru că pe aceste apartamente au pus ochiul polițiști și procurori. Aceștia au reușit să obțină în instanță aplicarea sechestrului după ce au dat în judecată primăria, solicitând repartizarea unui spațiu de locuit, fără să le pese că lasă pe drumuri familii cu mulți copii, orfani

sau persoane cu dizabilități. Elena Enachi, șefa Direcției generale locativ-comunale, nu cunoaște numărul polițiștilor și procurorilor care au pus mâna pe apartamentele săracilor, deoarece „nu există date centralizate”. Funcționara a precizat, însă, că în peste jumătate din cele aproape 200 de apartamente locuiesc oamenii legii.

Potrivit Dianei Gurschi, șefa Direcției asistență juridică, sunt peste 1000 de hotărâri ale instanțelor de judecată care obligă primăria să repartizeze spații de locuit polițiștilor, doar că autoritatea locală nu are capacitatea de a le pune pe toate în aplicare, pentru că nu dispune de apartamente libere.

Sărăcia și discriminarea merg mână-n mână

Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale specializate în respectarea drepturilor omului consideră că sărăcia și discriminarea merg mână în mână. „Oamenii săraci sunt de foarte multe ori discriminați chiar de societate. Noi avem tendința să blamăm omul pentru situația în care este el, fără a ne gândi ce l-a adus la sărăcia aceasta extremă. Probabil, ați auzit de multe ori fraze de genul: de ce a născut opt copii și acum umblă și cere ajutor de la stat? Sau nu trebuia să divorțeze și acum avea și venitul soțului. Fără a înțelege care, de fapt, a fost cauza”, explică fenomenul Liliana Rotaru, președintele organizației „Copil-Comunitate-Familie”.

Potrivit raportorului special ONU privind sărăcia extremă și drepturile omului, Republica Moldova a înregistrat o reducere remarcabilă a sărăciei, de la 30 la sută în 2006 la aproape 17 la sută în 2012. Totuși, în opinia raportorului special ONU, corupția și neimplementarea politicilor sociale frânează scăderea nivelului de sărăcie a moldovenilor. Astfel, drepturi fundamentale ca dreptul la hrană și nutriție adecvată, la educație și la sănătate, dreptul la un trai decent sunt deseori încălcate, iar Republica Moldova rămâne în continuare cea mai săracă țară din Europa. ■

ARTICOLUL A FOST REALIZAT ÎN CADRUL CAMPANIEI „JURNALIȘTII PENTRU ȘANSE EGALE ȘI DIVERSITATE”, DESFĂȘURATĂ DE CENTRUL DE INVESTIGAȚII JURNALISTICE CU SUPTUL PROGRAMULUI EGALITATE ȘI PARTICIPARE CIVICĂ AL FUNDAȚIEI SOROS-MOLDOVA. INSTITUȚIA FINANȚATOARE NU INFLUENȚEAZĂ ÎN NICIUN FEL SUBIECTUL ȘI CONȚINUTUL INVESTIGAȚIILOR PUBLICE.

Sensibilizare prin artă, pentru Munca Decentă

AUTOR: MARINA BULGAR

ZIARUL UNGHIUL, 11 NOIEMBRIE 2014

„Muncă Decentă pentru Viață Decentă” este titlul campaniei de sensibilizare prin artă, lansată la 10 noiembrie 2014, în cadrul proiectului „Muncă Decentă pentru TINERi – îmbunătățirea situației socio-economice a tinerilor din Moldova prin abilitarea acestora și a societății civile”.

Experiența proiectul „Muncă Decentă pentru TINERi”, desfășurat timp de doi ani în Republica Moldova, și cercetările realizate în cadrul acestuia au relevat lipsa de informare și necunoașterea drepturilor socio-economice ale tinerilor. Astfel, pentru a transmite mesajul campaniei într-o formă originală și accesibilă, organizatorii au apelat la mijloace neordinare de comunicare: artele plastice și arta teatrală.

Angela Ciocârlan, președinte Asociația Obștească „Făclia”, Ungheni, spune: „Prin asemenea metode de informare ne propunem să intensificăm procesele care țin de mobilizarea actorilor sociali și economici (ministere, sindicate, autorități publice, patronate, instituții specializate în domeniul educației și ocupării forței de muncă) pentru implicarea în asigurarea drepturilor și garanțiilor socio-economice ale tinerilor și soluționarea problemelor actuale cu care se confruntă aceștia”.

Una dintre activitățile centrale ale campaniei este expoziția de caricaturi realizată de pictorul-caricaturist Alexandru Placintă, un tânăr artist, care are un stil aparte de redare a situațiilor și propune soluții corespunzătoare. Cele 11 caricaturi realizate pentru campanie redau două extreme: încălcarea drepturilor socio-economice ale tinerilor și, pe de altă parte, cum ar trebui să fie acestea respectate.

Alexandru Placintă, pictor, menționează: „Pentru că eu și soția mea nu am reușit să muncim decent în țara noastră, am fost nevoiți să plecăm peste hotare, unde am lucrat mult și greu, „la negru”, fără nicio legătură cu arta. Așadar, cunoaștem subiectul din interior. Ne-a intrigat proiectul „Muncă Decentă pentru TINERi” și am propus imediat să realizăm o serie de caricaturi, pentru a sensibiliza angajații și angajatorii

privind rolurile lor în relațiile de muncă. Suntem siguri că prin artă putem transmite un mesaj subtil, dar puternic”.

În perioada 10-15 noiembrie, în contextul Decadei Tineretului în Republica Moldova, expoziția de caricaturi privind promovarea drepturilor sociale și economice ale tinerilor va fi vernisată în 8 locuri publice din raioanele Ungheni, Călărași, Fălești și Căușeni, pentru a informa publicul larg despre importanța respectării dreptului fundamental „Muncă Decentă pentru TINERi”.

Dificultățile cu care se confruntă tinerii în căutarea unui loc decent de muncă vor fi reflectate și pe scenă. Sub îndrumarea actorului și regizorului Ion Coșeru, 15 voluntari din cadrul Asociației Obștești „Făclia”, membri ai Echipei Mobile în cadrul proiectului „Muncă Decentă pentru TINERi”, au montat piesa de teatru educațional „FAM – Forță Activă de Muncă”. Ion Coșeru, regizorul piesei „FAM – Forță Activă de Muncă”, concretizează: „Implicarea societății civile în astfel de proiecte este extrem de importantă, iar ideea lansării unei formule de teatru educațional este mai mult decât benefică, în special într-o societate înăbușită de indiferență, ignoranță și negativism”.

În perioada campaniei, piesa va fi jucată în diverse locuri publice și va fi înregistrată, iar filmul teatralizat va fi diseminat prin cele mai relevante canale de informare, pentru a ajunge la publicul-țintă.

Campania „Muncă Decentă pentru Viață Decentă” va utiliza și alte instrumente de sensibilizare, printre care: workshop-uri în școli despre drepturile socio-economice ale tinerilor, distribuirea de materiale informative: pliante pentru anjați și angajatori, instrumentarul „Abilitare pentru angajare”, create în cadrul proiectului.

Activitățile campaniei sunt realizate în cadrul proiectului „Muncă Decentă pentru TINERi – îmbunătățirea situației socio-economice a tinerilor din Moldova prin abilitarea acestora și a societății civile”, implementat de către Fundația CNV International, Asociația Obștească pentru Copii și Tineret „Făclia” și Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova, cu suportul financiar al Uniunii Europene. ■

Скоро появится центр для больных туберкулёзом

АУТОР: МАРГАРИТА ПРЯКИНА

SP, 19 NOIEMBRIE 2014

Среди 10 социальных центров, открытых в Бельцах, нет центра для больных туберкулёзом. Он необходим для людей, относящихся к категории социально незащищённых и без определённого места жительства.

Именно поэтому Общественная ассоциация «Speranța Terrei», долгие годы занимающаяся проблемами таких больных, оказанием им разного рода помощи, вышла с инициативой открыть социальный центр для больных туберкулёзом и их родных, а в зимний период — и для людей, оставшихся без крова.

Местные власти выделили помещение по ул. Дечебала, 101 (в здании больницы), и сотрудники «Speranța Terrei» приступили к воплощению замысла в жизнь, чтобы как можно быстрее войти в обновлённое помещение центра смогли те, кто нуждается в тепле, опеке, уходе и заботе.

В муниципальном Дворце культуры 24 и 25 октября прошёл благотворительный концерт «Bunăvoința și caritate», организованный Общественной ассоциацией «Speranța Terrei» при поддержке службы здравоохранения бельцкой примарии.

Восьмичасовой концерт, посвящённый сбору пожертвований на строительство Центра, проходил в зале ДК, где были установлены ящики для сбора

Собранные средства пошли на реконструкцию помещений для социального центра. Фото А. Прякина

пожертвований, а в холле проводилась ярмарка-продажа, вырученные средства от которой тоже были перечислены на строительство.

Перед зрителями выступали хоры и танцевальные коллективы, солисты и чтецы — участники творческих коллективов муниципия, всего более 300 артистов. Идейным вдохновителем и автором сценария стал доктор филологических наук, автор учебников по русскому языку Фёдор Горленко.

Бельчане внесли свою лепту в строительство центра для больных туберкулёзом, собрав 10 тыс. леев.

Организаторы акции выражают искреннюю благодарность каждому, кто откликнулся и внёс пожертвования; каждому участнику концерта, руководителям коллективов гимназий, лицеев и музыкальных школ города, приглашённым артистам из столицы и прихожанам церкви Свв. Петра и Павла. ■